

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 48 คน ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ.012) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แผนการสอนกิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา และใช้ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก่อนและหลังการทดลอง ต่อจากนั้น ผู้วิจัยนำผลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา

การทดสอบ	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ก่อนทดลอง	48	30	11.21	5.07
หลังทดลอง	48	30	16.40	5.32

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการทดลองเท่ากับ 11.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.07 และค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองเท่ากับ 16.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.32 จึงสรุปได้ว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา

การทดสอบ	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ก่อนทดลอง	48	50	23.88	5.47
หลังทดลอง	48	50	34.02	7.43

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนการทดลองเท่ากับ 23.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.47 และค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังการทดลองเท่ากับ 34.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.43 จึงสรุปได้ว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา

การทำแบบสอบถาม	จำนวน นักเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ก่อนทดลอง	48	2.41	.35
หลังทดลอง	48	2.51	.37

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนการทดลองเท่ากับ 2.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .35 และค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังการทดลองเท่ากับ 2.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .37 จึงสรุปได้ว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน